

Spekulationsforretninger eller ved særlige heldige Foranstaltninger, Forretninger af anden Natur, nu i Krigsperioden har tjent mange Penge, kan han jo opsigte den Prioritet, der er i hans Ejendom, og udbetale det af sine egne Penge, og det kan maaske have Interesse. Det kan jo nogle af de Mænd gøre, der har tjent mange Penge. Men hvor man skal have ombyttet sin Prioritet med en anden, maa jeg dog henvise til, at Kreditforeningskurserne vel maa være den rette Maalestok for, hvad det koster at faa en Kapital til Laan mod Pant i faste Ejendomme, og 4 pCt.s Kreditforeningsobligationer staa jo endnu meget lavt og staa lige saa lavt, som da denne Lov blev forelagt. Jeg maa derfor mene, at det er lige saa bekosteligt at faa en Prioritet nu som den Gang. Det ærede Medlem sagde, at dette var udelukkende til Beskyttelse for Debitorerne. Ja, det er tænkt som Beskyttelse for Debitorerne mod illoyal Udnyttelse fra Kreditorernes Side. Der er i Tider som disse en stor Fristelse for dem, der ejer en Panteobligation med Sikkerhed i fast Ejendom med en Rente af 4 eller 4½, maaske endogsaa 5 pCt. til at sige den Prioritet, han ejer, op og kræve den udbetalt for saa at kunne gaa ind i Spekulationsforretninger med sin Kapital. Det er dette, Debitorerne saa vidt muligt skulde beskyttes mod, og det er det, som dette Lovforslag tilsigter. Det har en fuldkommen loyal Hensigt, og jeg tror, at det, man tilstræber dermed, ikke kan naas i fuldt Omfang, uden at man forlænger dette Moratorium.

Godskesen: I den højtærede Justitsministers sidste Bemærkning om Motivet for Lovforslaget er jeg ganske enig. Det har ikke været min Hensigt at sige noget som helst andet, og saaledes skal det forstås, naar jeg sagde, at dette Forslag tilsigtede Beskyttelse for Pantebitorerne.

Den højtærede Minister spurgte mig, hvorpaa jeg støttede den Opfattelse, at Pantebitorerne nu skulde være heldigere stillede end tidligere. Jeg støttede den Opfattelse paa min Erfaring, nemlig den, at Pantebitorerne, saa langt fra at være ængstelige for Opsigelse fra Kreditorernes Side, i stort Omfang siger deres Prioriteter op for at omprioritere deres Ejendomme. Det gælder vistnok ikke blot de enkelte Pantebitorer, som maatte have tjent Penge under Krigen, men det gælder ogsaa dem, der for deres private Økonomis Vedkommende er stillede nu som før. De omprioriterer nemlig paa den Maade, at de tager et

Tillægslaan i Kreditforeningen saa stort, som de kan faa det, og saa tager de en nysom Regel noget mindre, anden Prioritet i Stedet for den som de har opsagt. De kan selvfølgelig nøjes med en noget mindre anden Prioritet, naar de gennem Tillægslaan i Kreditforeningen faar en Del Penge til Raadighed. Det er altsaa slet ikke Folk, der fra andre Kilder betaler deres Prioritet, men de foretager kun en Omlægning af de Prioriteter, som staa i Ejendommen, og naar de gør det i betydeligt Omfang, er det naturligvis, fordi de mener at staa sig ved det, fordi de mener, at som Forholdene er, er det en fornuftig Handling at bære sig saaledes ad, naar de tager alle Forhold i Betragtning, ikke blot Renten. Det er klart, at de i det lange Løb maa kunne staa sig ved det. Jeg antager ogsaa, at den højtærede Justitsminister som tidligere Sagfører vil ræsonnere som jeg, at naar Folk gør det og gør det i stort Omfang, maa det være, fordi de kan staa sig ved det, og at det er en fornuftig Handling at bære sig saaledes ad. Det er klart, at det er noget, de Folk bedst selv kan bedømme.

Justitsministeren (Zahle): Jeg maa dog gøre opmærksom paa, at naar 4 pCt.s Kreditforeningsobligationer ikke staa ret meget over 90, saa er det en kostbar Historie at opsigte en Panteobligation for at søge den ombyttet med Kreditforeningslaan, og Rentefoden for det supplerende Laan, man skal have af private Midler, bliver i og for sig bestemt derigennem, at Kreditforeningsobligationernes Kurs er saa lav. Jeg kan derfor ikke tænke mig, at det ærede Medlems Erfaring skulde have en almindelig Gyldighed. Det er jo muligt, at der indenfor det ærede Medlems Kunderkreds — naar det ærede Medlem siger det, er det jo sikkert nok Tilfældet — er nogle, som har ombyttet deres Prioriteter, men det kan neppe være noget, der sker i Almindelighed, naar Kurserne er saa lave, som de er.

Godskesen: Ja, jeg vil til den højtærede Justitsminister blot sige, at man kan jo ikke blot tage Kreditforeningslaan til en Rente af 4 pCt., men man kan jo ogsaa, hvis det spiller en Rolle at faa saa meget som muligt ind i Øjeblikket, tage 4½ pCt.s Laan, hvor Obligationerne staa meget betydelig højere. Jeg kan for øvrigt, hvis jeg fremdeles maa nævne min lille Erfaring, sige, at i alle de Tilfælde, jeg har haft med at gøre, har Folk ogsaa